

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadó.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Alberola, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Ismael Belda (Alacant), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Leida).

RÚBRriques: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Patal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Busé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jàtiva, J. M. Lloró, J. Marí, X. Minguet, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, V. Navarro, D. Òrrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Control difusió:

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La necessitat de la línia directa

Aragó s'ha revoltat. D'una manera que ha sorprès fins i tot les pròpies institucions aragoneses, tal com manifestaren els seus representants a EL TEMPS en l'ampli article que publiquem aquesta setmana, els antics companys de la Corona Catalano-aragonesa s'han alçat contra el poder central en la demanda d'un estatut de primera, comparable al que ara tenen altres comunitats com el Principat. I de la mà d'aquesta reivindicació ve la negativa a acceptar els transvasaments previstos pel govern de Madrid al Pla Hidrològic Nacional. Un assumpte que sempre ha alçat ampolles a Aragó i que, en estricta oposició amb el govern central, es vol convertir en una guerra entre comunitats autònomes sota la vella excusa de la "insolidaritat". Les reivindicacions aragoneses són clares: primer pal·liar les seues deficiències amb els seus recursos i programar després els possibles transvasaments. Aragó no vol perdre el tren del desenvolupament i veure com els seus recursos se'n van sense tenir l'oportunitat d'aprofitar-los.

¿I això no ens perjudica a nosaltres, els ciutadans dels Països Catalans, teòrics receptors d'aquests transvasaments? Seria massa fàcil caure en el parany i enfrontar-se ara a la comunitat veïna, amb la qual ens uneixen tants segles d'història. És moment de recuperar unes relacions massa temps adormides. Els aragonesos reivindiquen una veu pròpia en la nova Europa. És temps de ser els primers a escoltar-la i contribuir perquè Madrid deixi de ser l'intermediari necessari entre pobles que han viscut massa temps d'esquena i que corren el perill d'oblidar les seues relacions històriques i actuals. No podem oblidar el referent federal de la Corona Catalano-aragonesa ni tampoc que els Països Catalans han estat tradicional terra d'acollida per als aragonesos que han hagut d'emigrar del seu país per a poder treballar.

Ja ha arribat el moment de tornar a establir els vincles que mai haurien d'haver-se trencat,

plegats als interessos de Madrid, que volia en Aragó un aliat per a lluitar contra les reivindicacions catalanes. Cal donar pas a una relació fluida i oberta, discutir sobre les infraestructures que ens afecten a tots, l'autovia Somport-Sagunt, el futur traçat del TAV, l'aigua de l'Ebre i la supervivència del Delta... de tu a tu. Els fets són l'única manera d'avançar cap a la descentralització que el govern central tant proclama, però a la qual posa tantes traves. En la recerca d'un autogovern cada vegada més gran, Aragó ha de ser, els últims fets ho demostren, un aliat. El contrari seria, una vegada més, fer-li el joc a Madrid i apostar, per tant, contra nosaltres.

